

hæves blot ved, at man anvender riflede Glas i Vinduerne; og hvad Larmen fra Gaden angaar, forudsætter jeg, at man maa sørge for, at Gaden bliver asfalteret, og saa er der virkelig ingen Larm fra denne Gade, hvor der er og i Fremtiden kun vil blive en ret begrænset Vognkørsel.

Det er, hvad jeg har at sige paa dette Tidspunkt. Men inden Sagen gaar til Udvalg, ønsker jeg dog at gøre en enkelt Bemærkning. Jeg har set, at man, for at skaffe Plads i Kælderen, vil berøve nogle Funktionærer deres Boliger der. Der er lidt Hæcelleren med, paa hvilken Konto disse Funktionærer har faaet disse Boliger, men de har nu en Gang faaet dem, og jeg betragter dem som en Del af deres Løn. Jeg vil derfor haabe, at naar man berøver dem disse Boliger, vil man give dem en passende Godtgørelse; det vil jo kun dreje sig om et meget lille Beløb. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte mig til Ønsket om, at Sagen maa faa en hurtig og velvillig Behandling. Det er jo saa heldigt, at det kan forliges med, at vi henviser Sagen til et Udvalg, hvor en Række Mænd kan faa Sæde, der i Fjor blev saa grundigt kendt med de Forhold, som der her er Tale om, ogsaa med Forholdene ude paa Garnisonssygehus. De har ogsaa i Aar haft Lejlighed til at blive bekendt med det ny Sømiliterhospital. Man kan derfor vente en hurtig Behandling, og den skal jeg med Glæde deltage i.

Dinesen: Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at føje til, hvad der allerede er sagt. Jeg skal være den sidste til at rette Bebrejdelser mod Lægekorpsset eller Ingeniørkorpsset for den Stilling, hvori de er bragte ved dette Spørgsmaals Afgørelse. Jeg finder, at det vel kan forsvares, at man fra Lægekorpssets Side kaster Blikket paa det, der efter dets Opfattelse er det absolut rette, men det maa være os andre, der afgør, naar alt er blevet forelagt for os, om det er muligt, hvad man fra den Side kræver. Og det mener jeg, det ikke er i dette Tilfælde. Hvad Ingeniørkorpsset angaar, beklager jeg for saa vidt, at det er ude af Spillet, som alle mine tidligere Erfaringer, naar jeg har været med til at behandle Byggespørgsmaal — og ærede Medlemmer ved, at det er Spørgsmaal, som jeg i Tidens Løb har skænket en betydelig Interesse —, gaar ud paa, at Ingeniørkorpsset har været den mest korrekte i Retning af at gennemføre de Opgaver, der blev paalagt det. Men efter det Spor, hvori denne Sag nu er bragt

ind, mener jeg, at Spørgsmaalet ikke kan løses anderledes, end det nu sker.

Naar der har været Tale om at faa et Hospital anbragt paa den i sin Tid der-til udsæte Grund ude ved Nørre Fælled, frygter jeg for, at dette ikke er muligt efter den Maade, der er disponeret over Grundene der. De Herrer vil vide, at allerede da Epidemihospitalet for en Del Aar siden blev anlagt derude, viste det sig, at Grunden var begrænset ved Fælledoverenskomsten af 1893, og yderligere ved en Deklaration, der var iværksat af Ingeniørkorpsset i 1902, hvorved det forbedtes, at der skal være et ubebygget Bælte tværs over Grunden paa Nørrefælled. Dette Bælte, der saaledes efter Deklarationen ikke kan bebygges, begrænser den Byggegrund, der nu skulde være disponibel til et eventuelt samlet Garnisonshospital, paa en saadan Maade, at der ikke er Plads til dets Opførelse. Det vil derfor i første Række være nødvendigt at træffe en ny Overenskomst med Københavns Kommune, men da denne gerne holder fast paa de Fordele, den har Udsigt til at nyde, selv i en fjernere Fremtid, nærer jeg megen Tvivl om, at sligt kan opnaas.

Det andet, der kan anføres mod et Hospital derude, er den betydelige Bekostning. Selv om man havde den fornødne Grund, vilde en Flytning af alle vore Hospitaler derud kræve omtrent 4 Mill. Kr., og det vilde man ikke kunne afse i Øjeblikket. Efter alt, hvad jeg har kunnet erfare denne Sag betreffende, nærer jeg, ligesom det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) Tvivl med Hensyn til Hensigtsmæssigheden af at bygge meget store Hospitaler. Jeg er tilbøjelig til at mene, at man allerede paa Rigshospitalet har gjort den Erfaring, at der er visse Indretninger derude, som man har ondt ved at holde i den tilbørlige Orden, fordi det hele er for stort. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at antage, at den Madlavning, man producerer derude, i mange Tilfælde er langt fra at være tilfredsstillende, fordi hele Indretningen er for omfattende. Der kan ikke tages det Hensyn, som der bør tages, og det forekommer mig, at naar der er Tale om at lave Mad til syge, bør der tages ret vidtgaaende Hensyn, som jeg mener bedre kan tages paa et mindre Hospital end paa et større.

Jeg skal endvidere anføre, at naar man taler om, at det nye Marinehospital har den Fordel at ligge nær ved Vandet, hvorved der kan tilvejebringes en Forbindelse søværts, kan jeg erkende dette for at være